

Juurdeehituse võiduprojekt ühendab vana maja uuega

**Meie kooli on ootamas
ees suured muutused.
Sügiskuu lõpus kuulutas
Tartu vald välja
kooli juurdeehituse
ideevõistluse võidutöö.
Millal ja mida ehitama
hakatakse, selgitas
meie lugejaile direktor
Üllar Loks.**

GETTER ANGERJAS

Mida see juurdeehitus koolile annab? Miks seda vaja on?

Kõige tähtsam juurdeehituse juures on see, et tänu sellele tekib vahe-
tunni veetmiseks rohkem ruumi.
See annab juurde ka ruume, mida
kutsutakse pisikesteks pesadeks,
kus saab väiksema seltskonnaga
või omaette olla, lisaks tulevad ra-
hunemisruumid. Muidugi lahendab
juurdeehitus ka meie „pudelika-
lad“ ära. Praegu tuleb ühest korpu-
sest teise minemiseks läbida garde-
roobi juures olev kitsas ala, aga uue
lahenduse puhul saab minna ühest
korpusest teise ilma garderoobi
juurde minemata. Kindlasti tuleb ka
suurem söökla, siis ei pea olema nii
palju söögivahetunde.

Millal töödega alustatakse?

Sellele on hetkel keeruline vastata,
kuna alles 10. novembril oli valla-
majas koosolek, kus arutati pro-
jektierimistingimusi, lisaks tuleb
võitnud meeskonnaga sõlmida pro-
jektierimisleping. Projektierimine
võtab umbes ühe aasta. Oletades,

Võistlusele laekunud kolme töö hulgast osutus žürii lemmikuks ja konkursi võitjaks „Ka-
Võidutöö esitas OÜ Kauss Arhitektuur, töö autoriteks on Lauri Eltermaa, Kaur Talpsep
tiina Aasvee. Esikoha töi lahendus, kus vana hoone sisemus on koos uue juurdeehitusega s
terviklikuks kaasaegseks õpikeskkonnaks. Foto: OÜ Kauss Arhitek

et see leping sõlmitakse veel selle
aasta sees, siis järgmise aasta
lõpu- ga on see projekt olemas ja
siis üle- järgmise aasta kevadel,
ma arvan, võiks loota, et hakatakse
ehitama.

Kus õpilased õpivad, kui B-korpus ära lammutatakse?

Hetkelpole see veeltäpselt tea-
da, olen erinevaid võimalusi väl- ja
mõelnud. Me vajame vähemalt viit
klassiruumi juurde, mis võiksid olla
kas teistes korpustes või kon-
teinerklassides. Kui B-korpus ära
lammutatakse, kaoks ajutiselt ära
kabinetisüsteem ja oleks mõni aeg

koduklassisüsteem. See tähendab,
et igal klassil oleks oma ruum ja
õpetajad hakkaksid käima mööda
klasse. Kuidas aga tegelikult läheb,
saab teada siis, kui projekt valmis ja
valmistatakse ehituseks.

Mis on teie kui koolijuhi ootused juurdeehitusele?

Ma loodan, et mesaame kõik as-
jad, mida me soovisime, et tulevad
vabaajaruumid, suur aatrium ja
söökla. Kõige rohkem ootan seda,
et uus maja on kaasaegsem. Koo-
limaja üldine kvaliteet ja ventilat-
sioon muutuksid paremaks.

KEELETÖIETAJA LIISA JÄRVE

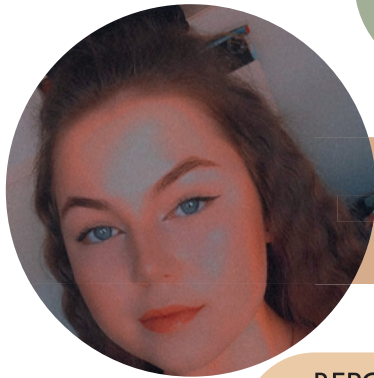
Võtaksin üksikule saarele suhkruvatti, šokolaadi ja vahukomme. Kõige rohkem sarnanen ma nahkhiirega, sest olen ööloom. :)

KÜLJENDAJA UKU-MART ROOBA

Mina võtaksin kaasa üksikule saarele sae, haamri ja naelad. Kõige sarnasem oma loomult olen karuga.

REPORTER VIKTORIA LUPTOVA

Mina võtaksin üksikule saarele kaasa taskunoa, tikud ja telgi. Kõige rohkem sarnanen oma iseloomult ma siilig a.

REPORTER MELINA LUIK

Ma võtaksin üksikule saarele kaasa raamatu, vee ja oma kassi. Kõige sarnasem oma loomult olen ma kassiga.

REPORTER GETTER ANGERJAS

Üksikule saarele võtaks ma kaasa tuletikud, ID-kaardi ja köögiinoa. Kõige sarnasem olen ma oma iseloomult ilvesega.

REPORTER DAGMAR HENRIETTE LEVIN

Ma võtaksin üksikule saarele kaasa noa, labida ja telgi. Kõige sarnasem olen ma oma loomult laiskloomaga.

FOTOGRAAF REELIKA RAHU

Võtaksin kaasa kellegi, kes teaks midagi ellu jäämisest, süüa ja võrkkiiige. Arvan, et kõige enam sarnanen hiirega.

LÜGEMIKU JUHENDAJAD

Graafi line abi: **Timo Arbeiter**
Keeletoimetaja: **Triin Nagel**

Gümnaasiumi õpilasesinduse uueks presidendiks sai Teele Lill

Kui aus olla, siis mul ei olnud plaanis kandideerida ÕE presidendiks. Sel päeval, kui oli kandidaatide esitamine, olin ma haigena kodus ja minu kandidatuuri seadis üles hoopis õde Tuuli. Tõsi, mul oli võimalus ka ei oelda, aga peale mõningast kaalutlemist otsustasin, et ma proovin ja eks siis näeb, mis saab. Minu jaoks tuli see väga suure üllatusena, et valituks osutusin. Aga eks see oli saatuse sõrm, mis sellise tulemuseni juhtis.

Minu eesmärgiks on tegeleda nende probleemidega, mis õpilaste poolt üles kerkivad, ja püüda neile koostöös kooli juhtkonnaga lahendusi. Samuti sooviks jätkata traditsiooniliste kooliürituste korraldamist koostöös põhikooli õpilasesindusega. Kui tekib ühise laua taga istudes uusi häid ideid, siis

võiks ju neidki ellu viia. Meil ei ole veel uue ÕE koosseisuga olnud ühist pikemat koosolekut, kus arutada, mida tahame sel õppeaastal ära teha. Ise loodan väga, et me teeme koolielu üritusega lõbusamaks ja saame olla abiks noorte poolt välja toodud probleemidele lahenduste leidmisel. Pike-malt saan ÕE plaanidest rääkida siis, kui oleme liikmetega kokku saanud ja teemad läbi arutanud.

ÕE on minu meelest vajalik vahelüli kooli juhtkonna ja õpilaste vahel. Üldjuhul koonduvad ÕE liikmeskonda aktiivsed ja teotahtelised noored, kes tahavad ja raatsivad oma vaba aega panustada sellele, et muuta koolielu mitmekülgsemaks.

Küsis: Liisa Järve

Foto: erakogu

Mina, Viktoria Luptova, Lähte Ühisgümnaasiumi abiturient

Peale Juhan Liivi nimelise kooli lõpetamist sai järgmiseks etapiks minu elus ja õppetöös õppimine Lähte Ühisgümnaasiumis. Valisin just selle kooli, kuna meediasuund tundus väga huvitav ning koolil on olemas ühiselamu.

Uude kooli õppima asudes tuli harjuda uue elukorraldusega. Kõik minu sõbrad jäid maha kodukohata, ühiselamus elades olin eemal perest ning vahel tundsin ennast üksikuna. Väidkoos elamine oli minu jaoks täiesti teistmoodi kogemus. Lisaks sellele on gümnaasiumiastmes koduseid ülesandeid palju ja kõigega peab ise toime tulema.

Praeguseks on minust saanud abiturient, selja taga on kaks aastat õppimist. Hea ja uhke tunne on olla viimase klassi õpilane. Iseseisvast elust lahutavad mind peatsed lõpueksamid. Mul tuleb teha väga suured ja tähtsad valikud: kuhu edasi õppima asuda, kus elada ja kuidas raha teenida.

Selleks, et jõuda nende valikute

tegemiseni, on kõigepealt vaja teha ära eksamid ja lõpetada gümnaasium. Selle saavutamiseks on mul abiks õpetajad, kes Lähte Ühisgüm-

Foto: erakogu

naasiumis on väga abivalmid ja toredad.

Meie praegune igapäevaelu on aga muutunud väga keeruliseks ~~Kõikes~~ koroonaviirusega. Meid ümbritseb teadmatuse ja hirm, iga päev on võimalus nakatuda ja koolitööst eemale jääda. Inimesed on muutunud närvilisemaks, kurvemaks ja paljudel on depressioon. Olen õnnelik, et praegu on võimalus kiirteste tehes nakatunud välja selgitada, see annab võimaluse tervetel edasi koolis käia. Saan vahetult suhelda õpetajate ja klassikaaslastega. See motiveerib mind paremini õppima.

Loodan, et saame kooliaasta lõpuni õppida koolimajas, teha eksameid ja olla lõpupeol koos vanemate, sugulaste ja sõpradega. Abiturient olla on tihti raske, kuid kui tahta, saab ju hakkama. Peab olema rahul nende võimalustega, mis meil praegu õppimiseks antud on, saame õppida õpetajate abiga koolis ja ei pea kodus üksinda suurt vaeva nägema.

Minu nädal jumalana

Esimesel ristimise päeval ärkasin rahulikult üles, sest ega mul kiiret ei olnud – mina olin siiski ju- mal. Jõudes kooli ette, näen, et re- bastele juba söödetakse meie eel- misel õhtul valmis keedetud putru, kuhu sisse oli segatud igasuguseid põnevaid asju nagu ketšup, kakao- pulber ja mais. Peale pudrusöömist oli hambapesu. Meie hambapas- ta koosnes ühest hambapastast ja määrõikast. Kuna mul oli kolm rebast, pidin jälgima, et nad kõik saaksid hommikupudrust kõhu täis ja hambad pestud, et nad saaksid koolipäevaga alustada ja tundides- se minna. Vanetundides mängiti erine- vaid seltskonnamänge, et rebased saaksid kooli sisse elatud ning oma klassi- ja lennukaaslastega paremini tuttavaks. Minu lemmikmäng oli mäng, mida ma ka ise rebasena mängisin. Üks hoiab enda taga täis

puhutud õhupalli ja järgmine peab selle õhupalli katki suruma. Kui see läheb katki, paneb järgmine oma õhupalli enda selja taha ja jookseb järgmine õhupalli katki tegema.

Teisel ristimise päeval toimusid samamoodi pudrusöömine ja ham- bapesu ning pikkades vahetundides sai jälle joostud ja võistlusi peetud. Peale tunde aga ootas rebaseid ees takistusrada. Enne seda pidid kümnendikud muidugi andma re- basevande ja saama munaga vastu pead. Takistusraja läbimisel ikka koos pü- siks. Valetasin oma rebastele kokku igasuguseid jutte, et nende ees on kast ja nad peavad sellest üle as- tuma ja torude alt läbi roomama.

Tegelikult siplesid nad ilmaasjata. Ühes punktis ootas rebaseid puu- kallistamine, teises juba midagi maitsevamat – kiluvõileib vahukoo- rega ja oliivid, kolmandas said nad liivakastist otsida varandust, mida jällegi tegelikult olemas polnud. Kirss tordil oli muidugi liumägi, kust rebased alla said lasta. Edasi lubasime neil juba pessu ja koju ära minna. Minu mantli varrukas sai kusjuures mingi hetk takistusrajal väga munaseks.

Ristimine lõppes aga viisakalt. Viimasel päeval palusime rebastel kooli tulla väga pidulikult ja tegime neile väikse peo peale tunde. Peol tegime Kahooti meie kooli kohta ja kuulasime laule ja luuletusi, mida rebased meie kohta tegid. Suur ap- laus rebane Aho Hiimäele, kes tegi jumalatele räpi. Viimaks said kõik niisama teistega suhelda ja näksida tikuvõileibu ja muffineid, millega meie kui jumalad rebaseid võõrus- tasime.

Ristimise nädal oli väga põnev mulle kui jumalale ja ma loodan, et ka minu rebased nautisid seda täiega ning teevad kahe aasta pä- rast oma rebastele ka laheda ris- timise. Meie rebased olid lahedad!

Autor: Liisa Järve

Minu nädal rebasena

Hommikul pidin suhteliselt vara ärkama, kuna ma olin rebane ja ma ei tohtinud hilineda. Siis panin end kiiresti riidesse, et jõuda sööma ning kella 7.50 koolimaja ette. Selga tuli meil panna punane särk, lühi- kesed püksid, ujumisprillid, uju- misrõngas, plätud või kroksid ning nokamüts.

Rivis seistes tuli minu jumal Kristiina ja sodis minu ja oma teise rebase näo täis. Meile anti hommi- kuks putru ning pärast selle söö- mist pidime hambaid pesema ham- bapastaga, mis sisaldas ingverit ja midagi veel.

Vahetundide ajal käisime me väljas ning seal tehti meile erine- vaid mänge. Meile hõigati vahe- tundides “tsunami” ja see tähendas seda, et me pidime minema kõhu- li maha ja olema maas niikaua, kui öeldi, et võime tõusta. Meie üles- andeks oli söögivahetunni ajal enda jumala laud ära koristada, mis oli veidi tüütu, aga see ei olnud midagi väga hullu.

Teisel päeval pidin taas vara är- kama, et mitte hilineda. Meile anti taas eelmise päeva putru ning sai- me uuesti hambaid pesta. Kooli- päeva jooksul tehti meile erinevaid mänge. Peale tunde saime tun- nikese puhata ja siis hakkas meie tõeline ristimine pihta. Me pidime oleme põlvili ja andma rebasevan- de ning selle lõpuks löödi meile muna pähe. Pärast seda pandi meie silmad kinni ja me pidime läbima oma jumala juhendamisel takistus- raja, kus me pidime roomama maas

ja kaevama liiva seest midagi välja. Vahepeal löödi meile mune pähe ja pandi jahu pähe. Seejärel pidime sööma kiluvõileiba vahukoorega ning oliive – see maitstes millegipä- rast väga hästi. Ühes punktis pidin mina ja minu jumala teine rebane kallistama puud ja laulma laulu “Se- papoisid”. See takistusrada oli väga lõbus ning nalja sai palju.

Viimasel päeval pidime me viisa- kates riietes kooli minema ning te- gema oma jumalatest laulu ja süüa tegema. Peale koolipäeva saime me aulas kokku ja seal mängisime Ka- hooti, kuulasime luuletusi ja laule, mis me oma jumalate kohta tegime. Söögi tegid need, kes elavad ühikas. Me rebasena tegime söögiks õu- nakoogi, mida paljud kiitsid. Kõigile rebastele jäi see nädal hästi meelde ning kõigile meeldis väga meie rets. Meie jumalad olid lahedad!

Autor: Dagmar Henriette Levin

Rebaste ristimine

Abitureindid tervitasid meie uusi gümnasiste 14. -16. septembril, pannes nad kõikvõimalikke ülesandeid tegema.

Fotod: Reelika Rahu

Kogu kooli spordipäev

Septembrikuu eelviimasel päeval lustisid kõik klassid sporti tehes - võisteldi 14-l erineval alal.

Fotod: Reelika Rahu

Pool naljaga Lähte ÜG õpetajaks saanud Jürgen Hendrik Voitka: “Ükskõik, mis väljakutse või tagasilöögi elu võib tuua, alati tuleb jääda positiivseks”

2020. aasta septembris alustas Lähte ÜGstööduus

loodusaineteõpetaja, 24-aastane Jürgen Hendrik Voitka.

Ta õpetab kolmes kooliastmes ning on silma jäänud ka oma hobidega. Õpetaja Jürgen oli lahkesti nõus intervjuuga, et end ja oma tegemisi kooliperele tutvustada.

DAGMAR HENRIETTE LEVIN

Miks Te olete valinud oma erialaks loodused?

Loodus on selline vahva valdkond, kus valitsevad ennekõike faktid ja loogika. Kõike saab selgitada ning kui ei saa, siis on see koht uurimiseks ja teaduse edendamiseks ning mitte ainult geograafias, vaid kõikides loodusteadustes. 18-aastasena mõistsin, et globaalsed keskkonnaprobleemid on aina süvenemas, ning tundsin moraalselt kohustust midagi ette võtta. Läksin pärast gümnaasiumit Eesti Maaülikooli keskkonnakaitset õppima, pärast seda Tartu Ülikooli loodusteaduste õpetajaks õppima ja siin ma nüüd olen.

Miks olete valinud oma töökohaks just Lähte ÜG?

Ma kandideerisin tegelikult Lähte-le pool naljaga. Ma ei eeldanud, et mu kandidatuuri üldse tõsiselt võetakse. Ainus töökogemus kliendi-teeninduses, ametialasel praktikal olnud vaid 1 kuu, esimene magistri kursus polnud veel läbigi. Mõtlesin, et raudselt on minust paremaid kandideerimas, kuid saatsin siiski soovivalduse ära, et harjutada tulevikuks, kui olen ülikooli lõpetanud. Kui selgus, et mind tahetigi tööle võtta, olin väga õnnelik ning otsustasin panustada siia nii palju, kui oskan.

Kas Teil oli mingeid eelarvamusi Lähte ÜG kohta? Milliseid?

Kuna LÜGon tehniliselt maa-kool, siis arvasin, et pean hakkama õpetama väikseid klasse, kus on võib-olla maksimaalselt 15 õpilast klassis. Stuudiumisse esmakord-

selt sisse logides aga üllatusin väga, kui selgus, et hoopis kõige väiksem klass on 15 õpilasega ning gümnaasiumiklassid isegi kuni 30 õpilast.

Kuidas olete rahul Lähte ÜGs töötamisega?

Üldiselt olen vägarahul, millegi üle kurta ei ole. Tartlasena on natuke tüütult kaugele käia tööle, kuid olen sellega juba ära harjunud. Maakooli suur eelis loodusteaduste õpetajale ongi just see, et see on linnast väljas.

Mis Teile õpetajaametis meeldib?

Meeldib loodusteadusi õpetada. Ma loodan laiendada õpilaste silmaringi sellisel moel, et nad ise tunneksid reaalset huvi maailma ja teaduse vastu ning kujundaksid oma seiskohad, vaated, kriitilise mõtlemise ja moraalsed, mitte ei oleks halli massi osa ning usuvad, mida iganes neile ette sõodetakse või järgivad pimesi võimu.

Te kandideerisite kohalikel valimistel. Kuidas Te oma tulemusega rahule jäite?

Eesmärk olis saada 2017. aasta 4 üksikkandidaadi hääled kokku ehk vähemalt 164, sain 170, seega olen rahul. 2019 häält oleks pidanud saama, et volikokku pääseda, kuid see on üüratult ebarealistlik üksikkandidaadina, seega lootused väga kõrgel ei olnud. Minu ideed ja seiskohad ulatusid ka niivõrd kaugele, et minu jaoks täiesti võõrad inimesed võtsid minuga ühendust, arutlesid oluliste teemade üle ning usaldasid mulle oma hääle. Kandideerisite üksikkandidaadina. Miks Te mõnda erakonda ei kuulu? Tunnen, et erakonnas ei saa ma oma individuaalseid maailmavaade teid ja ideid nii selgelt ning puhtalt väljendada kui üksikkandidaadina. Erakond annab siiski väga konkreetsed raamid ette, millesse peab jääma, mida ütleva, mida näitama ja kuidas rahvale läheneda. Igas Eesti erakonnas on vähemalt üks järgnevast - korruptsiooniskandaalid, keskendumine ühele teemale, rassistlikud ideoloogiad, noorte eiramine, keskkonnavaenulik käitumine. Ma ei soovi olla mingi grupi liige, pigistada silma kinni ning teha head nägu, et häält saada.

Milline oleks Teie maailmavaatega sobivaim erakond?

Keskkonnateemasid silmas pidades Eestimaa Rohelised, kuid nad on väheambitsioonikad minu jaoks muudes valdkondades. Paberil puhtteoreetiliselt üleüldiselt ka Sotsiaaldemokraatlik Erakond, kuid ka neil on punkte programmides, millega ma ei nõustu.

Tähelepanu olete pöördunud ka sotsiaalmeedias. Muuhulgas olete Te aktiivne tiktokker. Miks?

Mind on noorestpeast huvitanud

filmid ja nende tegemine. Lapsena sain juba aru, et filmindus on midagi enam kui lihtsalt see, mis ekraanile jõuab. Filmide taga on nädalate, kuude või isegi aastatepikkune planeerimine, partnerlus, loovus ning üleüldiselt raske töö. Hobi ja koolitundide korras olen varem ka Youtube'i lühivideoid teinud, kuid mitte midagi tõsisest. TikTok on vastikult lihtne, kus videoid teha ja oma loovust väljendada ning tunda mingilgi määral lähedaselt sellele põnevale tööle, mis kaasneb filmindusega (mitte, et ma väidan, et olen suurte Hollywoodi filmide režissööridega samal tasemel).
Millist sisu Te oma kasutaja jyrxburx alt toodate?

Üldiselt olen panustanud kõige rohkem söögitegemisele. Eelmisel aastal tegin põhimõtteliselt iga nädal mõne söögivideo, kuid tagasi vaadates ma pole nende retseptidega väga rahul, mistõttu proovin neid lähiajal uuesti ja paremini teha. Muidugi leiab sealt ka igasugust muud varia-kategooriasse kuuluvat sisu, kuid ennekõike üritan teha sellest isutekitava toidu konto.
Mis te arvate sellest, et Teie õpilased teavad Teie Tiktok kontost ja Teid seal jälgivad?

Ma ei leia, et õpetajad peaksid enda huve ja hobisid varjama. See, et õpilased teavad minu sotsiaalmeediast ja ma ei varja seda, tähendab, et nii mina kui ka jälgijad saavad nautida seda suhtlust, mida sotsiaalmeedia võimaldab teha.
Mis on Teie lemmiksöök ja -jook?

Olen äärmiselt suur toiduarmastaja, seega üht konkreetset sööki ja jooki on raske valida. Soolasest toidust on tõenäoliselt lemmik mu enda tehtud juustuburger karamelliseeritud sibulaga. Magusatest toitudest on lemmik mu naise tehtud toorjuustukook Geisha šokolaadiga. Lemmikud joogid on Coca-Cola Zero ning külm vesi.

Mis on Teie lemmikaastaag? Miks?

Kuigi olen suur saunataja, ei meeldi mulle üldse sellised kuumad ilmad nagu sel suvel olid, mistõttu ei jõua ma juba talve ära oodata. Südalvel, kui lumi on maas, on pime, vaikne, rahulik ning mõnus. Külma eest saabki sauna ronida.

Fotod: Erakogu

Kes on Teie lemmikbänd ja -laulja?

Kõige-kõige lemmik on punkbänd Rise Against, kelle laule on mu Spotify playlistis kõige rohkem (72 laulu 182st), kelle laule ma oskan enim kitarri mängida, kelle albumi kaanekunsti olen tätoveerida lasknud käe peale ning keda ümises kõige rohkem päevas. Suured lemmikud on ka Rage Against the Machine, Aven- ged Sevenfold, Bad Religion, Skillet, Bon Jovi, Queen, Minor Threat, Måneskin ning lauljatena veel Bob Dylan, David Bowie, Dan Avidan, Serj Tankian, Chris Cornell.

Mis on Teie lemmiklaul? Miks?

Rise Againsti "Collapse (Post-Amerika)" on mind kõige rohkem elus mõjutanud. See on see laul, mis pani mind uurima rohkem globaalsete keskkonnaprobleemide kohta ning midagi tegema. "Neutrality means that you don't really care, 'cause the struggle goes on even when you're not there" panigi mind mõtlema, kuidas ma saaksin vältida neutraalsena püsimist. Rise Againsti viimases albumis ilmunud "Sooner or Later" on ilmunisest saati mul ka pidevalt Spotifys käinud, sest selle sõnum on sarnane ning laulu keskel laulja toores vihane karje "Our precious time is running out" tundub appihüüdena, sest nende esimesest keskkonnakaitselise teemaga laulust on üle 20 aasta möödunud, aga midagi pole muutunud paremaks. Viimases albumis on veel „bängereid“ nagu "The Numbers" ja "Nowhere Generation", mis inspireerivad võitlema meie põlvkonna tuleviku nimel. Veel üks suur lemmik on bändi vokalisti Tim McIlrath'i cover-punkbändi No Use for a Name'i laulust "For Fiona", mida laulan tihti oma tütrele.

Millised on Teie hovid?

Olles üles kasvanud nutiajastul, olen veetnud suure osa oma elust arvutimänge: League of Legends ja Counter-Strike: Global Offensive mängides. Praegu on aga töö ja pere tähtsamale kohale tõusnud, kuid aeg-ajalt ikka arendan oma saart Animal Crossingus. Kitarri olen ka hobi korras õppinud pea kümme aastat. Filme vaatan väga palju. Erinevaid toiduretsepte meeldib ka avastada.

Kelleks Te väiksena saada tahtsite?

1. klassi inimeseõpetuse töövihiksse kirjutasin sellele küsimusele vastuseks "Yu-gi-oh maailmameistriks". Mõnda aega meeldis ka kokaks saamise idee, kuid vanemaks saades mõistsin, et see meeldib pigem hobina, mitte ametina. Põhikooli lõpus arvasin, et minust saab keemik, gümnaasiumis programmeerija, ülikoolis keskkonnaametnik.

Kes on Teie suurim eeskuju?

Minu 91-aastane vanavanaema on mulle andnud igavese optimismi. Ükskõik, mis väljakutse või tagasilöögi elu võib tuua, alati tuleb jääda positiivseks. Mossitamisel, kurbusel, vihal ja kahetsemisel on ka oma koht elus, kuid alati läheb paremaks, olgu mis on.

Kus Te näete end viie aasta pärast?

Kahe lapse ja kahe koera isana sõitmas hübriid- või elektrimaasturiga ülikooli oma doktorikraadi diplomile järgi. Pärast seda perega jäätist sööma ning õhtul geograafia grupi- ja kontrolltöid parandama. Öötundidel poen diivanil naise kaissu ning vaatame neid samu sarju, mida oleme juba miljoneid kordi läbi vaadanud, nagu Friends, The Office ja Auntie Donna's Buwewig Ol' House of Fun.

Minu päev direktorina

5. oktoobril toimus meie koolis traditsiooniline õpetajate päev, mille raames said 12. klassi õpilased asendada oma valikul mõnda õpetajat või töötajat. Otsustasin olla ühe päeva oma isa kingades ehk direktor.

Minu päev koolijuhina algas varakult, ei saanud magada kodus viimase minutini ja siis kooli tormata, vaid pidin end varakult voodist püsti ajama. Selga tuli panna ikka ametile kohaselt viisakad püksid ja triiksärk, muidugi ei puudunud kaelast kilips. Kui olin ennast valmis saanud, seadsin koheselt sammud kooli poole.

Kooli jõudes kogunesime kaaõpilaste, õpetajate ja juhtkonnaga kooli aulasse, kus toimus võimu üleandmine. Laual oli kaks eksemplari lepinguid, millele andsid allkirjad kooli seaduslikud õppejuhivad ja direktor ning siis asendusdirektor ja -õppejuhivad. Tähtsad allkirjad pandud, pidas direktor kõne ja mina asendusdirektorina oma kõne. Sündmuse lõpetuseks andsime oma õpetajatele väikesed meened.

Kui pidulik ja tähtis osa läbi sai, tuli asuda oma kohustuste täitmise juurde. Päeva lõpetasime kooli kaminasaalis, kus sõime torti ja rääkisime päeva muljeid ning võtsime ühiselt oma õpetajate päeva kokku.

Jäin väga rahule õpetajate päevaga ja väga lahe oli olla üks päev oma isa rollis. Minu jaoks oli kõige vahvam see, et sain olla kõige tähtsam isik ja kooli juhtida. Kindlasti meeldis mulle tolle päeva kooli juhtkond ja töökaaslased ning muidugi tegi päeva huvitavamaks see, et sain mõningaid tunde anda.

Päev oleks kindlasti olnud toredam, kui poleks olnud sõna kuulmatuid õpilasi ja päris õpetajad poleks üleliigselt kontrollinud meid. Kindlasti oli ootamatuid hetki ka, näiteks võimu saamine oli nii ootamatu – kaks allkirja paberile ja koolivõim ongi sinu kätes.

Sellel päeval taipasin, et minu isa amet on piisavalt keeruline, aeganõudev ja kannatust vajav töö. Panin tähele, et seda ametit pidades peab tegelema väga paljude erinevate asjadega. Ma arvan, et päriselt koolidirektor olla on raske, aga tol päeval oli see lihtne, kuna kõik oli ette ära tehtud.

Kindlasti oli see päev vajalik ja on ka edaspidi, et õpilased näeksid õpetajate elu läbi oma silmade. Üldiselt oli väga tore päev ja vajalik kogemus meile kõigile.

Autor: Karl Marten Loks
Mõtteid vormis tekstiks
Getter Angerjas.

Hetk koolivõimu üleandmisest. Abituriendid esitavad õpetajatele pühendatud luuletust.

Foto: Timo Arbeiter

Õpilaste arvamused õpetajatest

„Õpetajaid on vaja selleks, et inimesed saaks haritud. Kui iga inimene peaks ise õppima, siis tulemus oleks ilmselt halb. Seda võib näha ka kaugõppest. Õpetajad aitavad meil targaks saada, et me saaks tulevikus palju ära teha.”

Luise, 10.t

„Viskab õpilasi kriidiga, huumoriga õpetaja, saab naljadest aru, lubab kaktuse klassi tuua, seletab hästi.”

Nataly, 6.b

„Õpetajaid on vaja, et lapsi kiusata.”

Pilleriin ja Annika, 6.b

„Õpetaja on õng inimese ja järve vahel. Ta annab õpilastele enda omandatud teadmised edasi, avardab mõttemaailma ning aitab isiksuse kujunemisele kaasa.”

Kaspar, 12.ms

„Hea õpetaja kuulab õpilaste muresid ja on toeks.”

Ellen, 6.b

„Hea õpetaja on selline, kes oskab vastata küsimustele, mida õpilased esitavad. Õpetajaid on vaja selleks, et me neid küsimusi üldse esitada oskaksime.”

Paula, 10.ms

Lähte ÜG õpilas küsitles
Viktoria Luptova.

Gümnaasiumi sügisene matkapäev oli suviselt päikseline

Matkapäev algas miastme toimus oktoobrikuu 14. päeval. Niiskest seenevihmaga ilmast sai matka alguseks ilus päikesepaisteline hommik ja päev. Välja sõideti lendude kaupa koos klassijuhatajatega Elva-Vitipalu matkarajale.

Bussid klassidega väljusid C-korpuse juurest eri aegadel. Kõigile oli teada antud väljumise kella-aeg. Sõit kulges rahulikult, meele-

olu oli hea, sest tunde ei toimunud. Kohale jõudes väljusime bussist ja suundusime matkarajale. Kõik osalejad läbisid raja omas tempos kas üksinda või koos sõpradega. Matkaraja läbimine oli kõigile jõukohane, kedagi ei jätud maha. Rada oli tähistatud siltidega, mis tähistasid läbitud kilomeetreid ja ergutasid matkajaid. Jalutasime sügisese looduses, soovijad said külastada

vaatetorni, kust avanes suurepärase vaade ümbritsevale – seisime puudelatvadest kõrgemal.

Matkaraja keskel ootas meid lõunasöök: kalasupp, leib, puuviljad, kaneelisaiaid ja pudelivesi. Lõunasöök andis jõudu edasi kõndida. Kiiremaid õpilasi pidi õpetaja hõigates tagasi kutsuma ja õigele rajale suunama, sest kiirusta jad olid kursorilt kõrvale kaldunud ja ära eksinud. Õpilastele oli see väga lõbus.

Mari Kivitalu, kes õpib tehnoloogia suuna 10. klassis, arvates oli matk väga lõbus ja tore. Talle meeldis lõunasöök õues. Abiturient Reelika Rahu kommenteeris matka järgnevalt: "Täitsa tore oli, loodus oli ilus, ilm oli hea."

Matkapäev on tore traditsioon Lähte ühisgümnaasiumis. Loo- detavasti jääb see traditsioon ke- ma, sest liikumist ja vaheldust on kõigil vaja.

Foto: Reelika Rahu

Autor: Viktoria Luptova

Õpilaste soovid kooli sünnipäevaks

"Soovime koolile sooja rade-
kat soojast südamest!"
kat soojast südamest!"

10.ms klass

"Et järgmine sünnipäev
tuleks uues majas!"

5.a klass

"Soovime palju õnne ja
jaksu, tervist ja edu tule-
vateks aastateks!"

Karmen ja Mirelle
9.b

"Et kõik kooli mehed ja
naised ja sünnid õpilased
oleksid õnnelikud!"

Aurelia Jürjenson 12.ms

"Tulbid, nelgid, roosid, tuhat
korda proosit!"

Ragnar Kübarsepp
11.ts

"Palju õnne! Ikka saajani
välja!"

5.a klass

Sügis läbi kaamerasilma

Tähtsaid sündmuseid on olnud mitmeid. Olenemata pingelisest olukorrast on Lähte Ühisgümnaasiumi õpilased saanud osaleda erinevatel võistlustel ja üritustel. Saavutatud on väga häid tulemusi ja saadud huvitavaid kogemusi ning elamusi.

PILTE JA INFOT KOGUS KOKKU VIKTORIA LUPTOVA

12. oktoobril toimusid Elvas Tartumaa koolinoorte meistrivõistlused rahvastepallis. Poiste arvestuses saavutas Lähte Ühisgümnaasium II koha ning tüdrukud tulid tagasi IV kohaga.

Traditsiooniline maakondlik murdmaateatejooks toimus Lähel 24. septembril. Koolidest olid esindatud Lähte ÜG, Ülenurme G, Puhja Kool, Laeva PK, Elva G, Luunja KK ning Tabivere PK. Gümnaasiumiastmes võitis meie kooli võistkond.

25. septembril toimusid Võrus Eesti Meistrivõistlused judos B-vanuseklassile. Tartu Valla Spordikooli judoka Marvet Kirs võitis pronksmedali. Foto: Tartu Valla Spordikool

9. septembril käisid 2. klassi õpilased Selli-Sillaotsa õpperajal. 4,7 kilomeetri pikkusel matkaraajal nähti palju erinevaid taimi ja loomi.

Tartu maakonna koolinoorte meistrivõistlused võrkpallis toimusid Lähte spordihoones 6. oktoobril. Neidude arvestuses tuli esikohale Lähte võistkond.

Spordinädala raames toimunud õpetajate sammulugemisvõistlusel said kõik osalejad väikse meene. Kõige rohkem samme tegi õpetaja Krista Kuus.

Lähte ÜG 6. klasside õpilased osalesid Tartu Ülikooli Loodusmuuseumi õppeprogrammis „Seened 2. Läki seenele“. Seenematkal käidi 22. septembril Taevaskojas. Foto: Berit Tafenau

20. septembril avati Lähte koolimaja ees nimelised pingid kahe staažika matemaatikaõpetaja, Aino Tootsi ja Endel Nassari mälestuseks. Pinkide avamisel kõnelesid ka direktor Üllar Loks ja Aino Tootsi tütar Tiina Tambaum. Foto: Timo Arbeiter

Selleks, et koguda raha õueva-hetunni mänguvahendite jaoks, korraldasid algklassid 4. oktoobril sügislaada, kus sai osta nii erinevaid küpsetisi, hoidiseid kui ka raamatuid.

Männikjärve raba õpperaja 7,3 kilomeetrit jalutasid 7.-9. klasside õpilased ja klassijuhatajad läbi 18. oktoobril.

Foto: Laura Tamme

6.b klassi õpilase

Ellen Tiivase luuletus:

Sügis

Käes on taas sügis, minu lemmik-aeg.

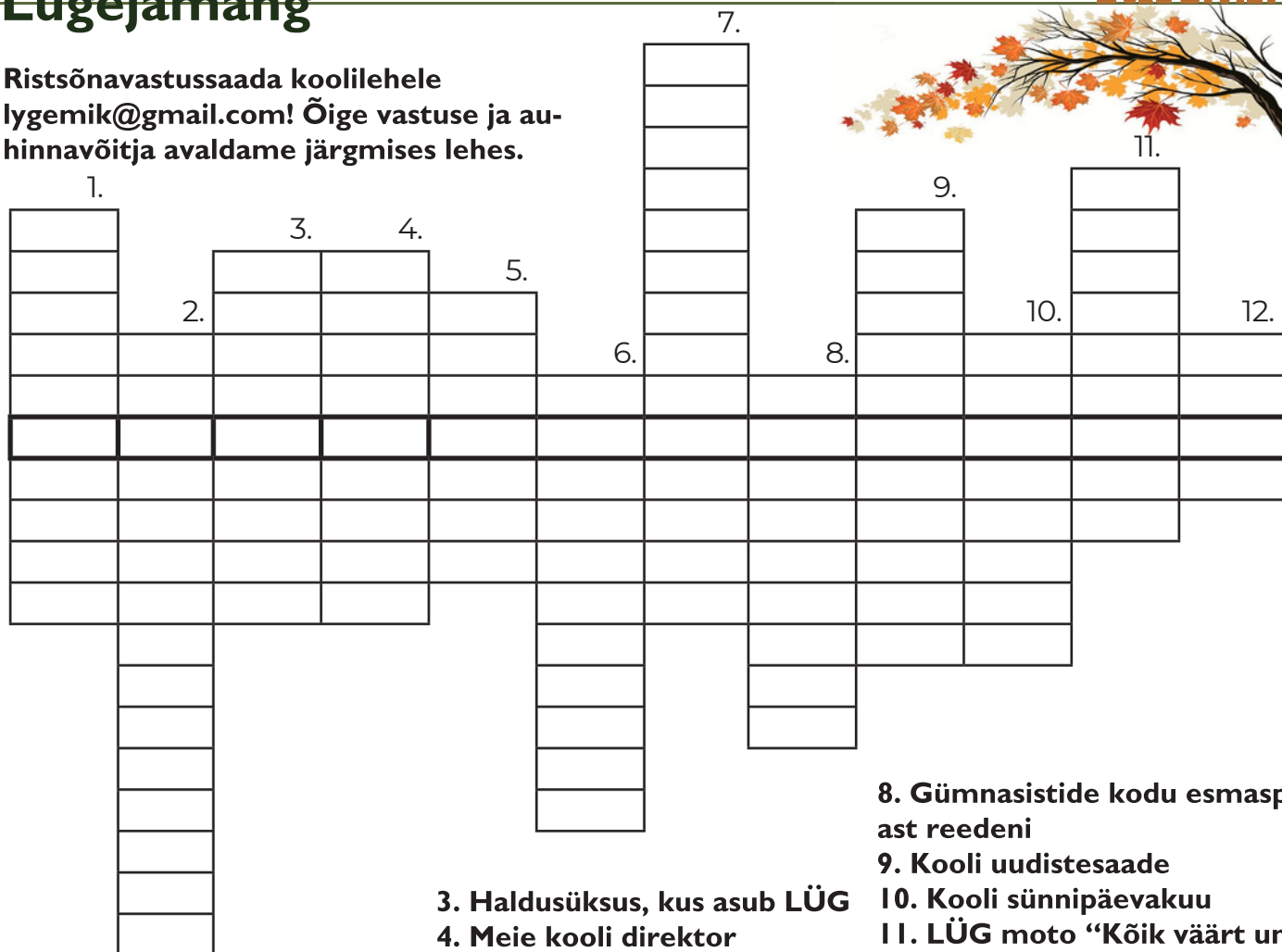
Päikesevalguses säramas aed.
Kollastes lehtedes värvikad puud.
Imetlen neid vaid, ei midagi muud.
Hommikul maapinnad kergelt on märjad.

Jahedad tuuledki puhuvad väljas.
Külmuski kohe naha vahele poeb,
kuid sest pole tolku, kui südames soe.

Lugejamäng

Ristsõnavastussaada koolilehele
lygemik@gmail.com! Õige vastuse ja au-
hinnavõitja avaldame järgmises lehes.

1. Millega tähistatakse kooli sünnipäeva?
2. Kui vanaks sai kool sel aastal? (vanus sõnadega)
3. Haldusüksus, kus asub LÜG
4. Meie kooli direktor
5. Lähte Keskkooli esimese direktori perekonnanimi
6. Suund gümnaasiumis
7. Kust saab pabereid välja võtta aastal 1688.
8. Gümnasistide kodu esmaspäevast reedeni
9. Kooli uudistesaade
10. Kooli sünnipäevakuu
11. LÜG moto "Kõik väärt unistused saavad alguse lapsepõlvest ja koolist" autor
12. Lähte kooli eelkäija asukoht

Lugejamäng Õpetajate killud

Mison üks koolitund ilma pedagoogi terava keeleta ja väikese naljata?! Need on meie kooli armsate õpetajate ütlemsed. Mõtles välja, kes millise lause autor on! Vastused võib saata meie lehe e-posti aadressile lygemik@gmail.com. Võitjale auhind. Õiged vastused saab teada järgmisest lehest.

1. „Kui naine ei mahu siit kahe laua vahelt läbi, siis peaks ta mõtlema hakkama, et midagi on kindlasti valesti!”

2. „Soojenduseks tuleb teha kaks kükki ja pauk peeru.”

3. „Jää vait, muidu viskan kriidiga.”

4. „Alt juhtimiskeskusest saad sa paberid välja võtta, võin sinuga kaasa ka tulla.”

5. „Stuudio pole „tehniliselt” kooli alla kuuluv ruum.”

6. „Mul on auto ka viisakam kui gümnaasiumi õpilased.”

7. „Issand, no kõik vaatavad mind nagu aiavärvavat – keegi ei saa mildestki aru.”

8. „Appi, sa paned mind punastama.”

9. „Pinin kinni panna kohe!”

10. „Ausalt poleks arvanud, et lood tulevad, aga vot ära tegite.”

11. „Ärge jooge piiritust, jooge...”

Killud otsis ja kirjutas üles
Uku-Mart Rooba.